

første Gang er bleven taget i Besiddelse af den, som fremsætter Kravet, eller af hans Forgængere;

2) Det Tidspunkt, paa hvilket Kravet er blevet fremsat for Reklamantens Regering;

3) Det Omfang, i hvilket den, der fremsætter Kravet, eller hans Forgængere, har udviklet og udnyttet det Landomraade, paa hvilket der fremsættes Krav. I saa Henseende skal Domstolen tage Hensyn til, i hvilken Udstrækning de, der fremsætter Krav, kan have været forhindret fra at udvikle deres Foretagender ved Omstændigheder eller Hindringer, som følger af Krigen 1914—1919.

10. Alle Domstolens Udgifter skal i et af Domstolen fastsat Forhold fordeles paa dem, der fremsætter Krav. Hvis Størrelsen af de Summer, som er erlagt i Henhold til Punkt 6, skulde overskride Domstolens Udgifter, skal Forskellen i et saadant Forhold, som Domstolen maatte anse for passende, tilbagebetales de Parter, hvis Krav er blevet anerkendt.

11. Domstolens Afgørelser skal af den meddeles de interesserede Regeringer, derunder i alle Tilfælde den norske Regering.

Den norske Regering skal inden 3 Maaneder efter Modtagelsen af hver Afgørelse tage de fornødne Skridt til at give dem, der har fremsat Krav, som er blevet anerkendt af Domstolen, en gyldig Adkomst til det paagældende Landomraade i Overensstemmelse med de Love og Bestemmelser, som er eller vil blive sat i Kraft paa de i Art. 1 angivne Omraader og med Forbehold af Bestemmelserne i det i nærværende Traktats Art. 8 omhandlede Reglement for Minedrift. Dog skal de saaledes givne Adkomster først blive endelige, naar den, der har fremsat Kravet, erlægger sin Andel af Domstolens Udgifter indenfor en saadan passende Frist, som den norske Regering vil kunne fastsætte.